

Katarínsky hlas

ROČNÍK XVII.

ČÍSLO 1

DECEMBER 2021

O KREŠŤANSTVE NA KONCI ROKA 2021

Blížia sa Vianoce, koniec kalendárneho roka a kvačiansky farár je opäť donútený napísať niekoľko riadkov pre Katarínsky hlas – najvýznamnejšie a objektívne masmédiu v našej oblasti. Predpokladám, že každý čitateľ tohto významného média má po krk informácií, prognóz a správnych aj nesprávnych hoaxov o kovide. Túto pochmúrnu problematiku teda opúšťame a budeme sa venovať inému, podobne rafinovanému vírusu, ktorým je rastúca averzia voči kresťanstvu.

Kresťanstvo tvorí základ našej identity, našej histórie, našej vlasti, našej kultúry, kresťanstvo je koreňovým systémom, na ktorom stoja naše hodnoty a zmysel našej existencie. Je preto zrejme, že si treba tieto korene vážiť a chrániť. Mali by sme si ich všimnúť najmä na Vianoce, keď si pripomíname narodenie Bohočloveka Ježiša, na ktorom kresťanstvo stojí.

Vírus antikresťanstva sa zvláštnym skrytým spôsobom produkuje kdesi v západných inštitúciách, ktoré pod zástavami demokracie, slobody a ľudskej dôstojnosti odsudzujú snahu chrániť ľudský život pred narodením. Poliaci by mohli veľa rozprávať o vyhrážkach a pohŕdaní kvôli tomu, že sa rozhodli rešpektovať prenatalný život. Pritom všetkým bojovníkom proti narodeniu detí je jasné, že keby sa podobne správali ich matky, dnes by se-

deli len dakde v parlamentoch hmloviny súhvezdia Veľkej medvedice. Senzitívni kresťania sa síce môžu tešiť aj napríklad z programu na ochranu hlucháňov, ale program na ochranu nenarodených detí by potešil tiež.

Vianoce bez Dieťaťa neexistujú.

A možno práve toto chceta vyriešiť skupina okolo jednej tvorivej eurokomisárky pre rovnosť, keď pre dobro občanov Európskej únie odporúčala nepoužívať slovo „Vianoce“, ale neurčité slovo „sviatky“. My na Slovensku to už poznáme. Komunistickí súdruovia v nás kresťanoch vybuodovali určitú ostražitosť. My už vieme o čo ide, keď z podobných sofistických dôvodov nahradili sv. Mikuláša *Dedom Morozom*, keď Veľkú noc (rusky: Voskresenie) nahradili *Sviatkami jari*. K eurodokumentu sa, ešte pred jeho schválením, našťastie dostali talianski novinári, z verejného pobúrenia vznikol politický tlak a dokument bol stiahnutý „na prepracovanie“. Návrh eurokomisárky nenašiel uznanie ani u vatikánskeho štátneho sekretára kardinála Parolina, ktorý dotyčnú pani upozornil, že kresťanstvo patrí k najpodstatnejším pilierom európskej kultúry a vymazávanie kresťanských sviatkov zo slovníka je jej priamym popieraním. Zvláštne snahy eurokomisárke teda zatiaľ nevyšli, ale pozor – snahy týchto budovateľov zajtrajška iste

Vianočné možno

- * Možno sa v ostatnom čase Vianoce začínajú už v septembri.
- * Možno sa končia skôr, než sa začnú.
- * Možno by tento rok mala byť vianočná výzdoba ladená v iných farbách.
- * Možno sme pod stromček mohli kúpiť niečo iné.
- * Možno sme si pod stromčekom mohli nájsť iný darček.
- * Možno nám na štedrovečernom stole niečo chýba.
- * Možno sme mohli niečoho kúpiť viac.
- * Možno by vianočný televízny program mohol mať vyššiu úroveň.
- * Možno...
- * A možno je toho **možno** vo Vianociach dneška až priveľa. Ešteže podstata Vianoc nestojí na ustavične sa meniacom **možno**, lebo možno by dnes už Vianoce neboli ani Vianocami. Alebo by tu možno už vôbec neboli. A možno...

neskončili. Svoje plány obhajovali tým, že nie všetci v Európe sú kresťanmi a mohli by sa cítiť ublížene, ak by nejaký európsky úradník hovoril o tom, že slávi Vianoce. Autor tohto článku kedysi strávil Vianoce na moslimskej strane Cypru a tamojší vyznávači Alaha s týmito sviatkami nemali najmenší problém. Nechýbali tam vianočné stromčeky, ani pozdravy „we wish you a merry Christmas...“ Problémy s Vianocami majú len extrémisti.

V našom predvianočnom ohováraní nezabúdame ani na slovenské protikresťanské vírusy: „Pošlite Kuffu do cirkusu!“ (Áno, toho kňaza, ktorý sa venuje stovkám úbohých, odkopnutých ľudí). „Ona je kresťanka. Nemal by si sa vysmievať postihnutým. Mohli by ju zašit...!“ (Áno tú normálnu, obľúbenú kresťanku - speváčku.) Neorientovaný

čitateľ by sa právom domnieval, že tieto zrúdné výroky sa mohli objaviť len v alternatívnych médiách. A mylil by sa. Uvedené vyhlásenia sú totiž produktmi novinárov zo slušného, mainstreamového médiá SME. Ale vraj sa máme upokojiť. Špeciálny prokurátor nás ubezpečuje, že k spáchaniu trestného činu hanobenia národa a presvedčenia nedošlo. My kresťania sme radi, že je to tak, ale ostrý kamienok v našich topánkach zostal. Zatiaľ sa môžeme tešiť z toho, že k spáchaniu trestného činu dochádza aspoň vtedy, keď sa jedná o iné, aj keď nie kresťanské komunity.

Éric Zemmour, kandidát na post prezidenta Francúzska, vo svojom nedávnom prejave povedal: „*Drahí krajanovia, neprestahovali ste sa, napriek tomu sa necítite doma. Neodišli ste z krajiny, ale cítite, ako keby krajina odišla od vás. Cítite sa ako cudzinec vo svojej vlastnej domovine. Ste vnútornými vyhnancami*“. Zemmour sa prihovára Francúzom. Ktovie prečo sa mi zdá, že mal na mysli aj kresťanov v Európe.

Čo robiť? Jedným z východísk pre európskych kresťanov by mohla byť snaha naplniť Kristovu modlitbu za jednotu: „*Neprosím len za nich, ale aj za tých, čo skrze ich slovo uveria vo mňa, aby všetci boli jedno. Nech sú tak dokonale jedno, aby svet spoznal, že si ma ty poslal, a že ich miluješ tak, ako miluješ mňa.*“

Všimnime si jedného nádherného človeka. (S veľkou úctou o ňom hovorí jezuita, umelec, člen pápežskej rady pre kultúru Marko Rupnik.) Pozrime sa na jedného Rusa, a nebojme sa, nebol voľičom Putina. Volá sa Vladimir Sergejevič Solovjov, ruský náboženský mysliteľ, mystik, básnik a publicista, písal po francúzsky, hovoril arabsky, korešpondoval v sanskrite, génius, ktorý počas svojho života nebol prijatý ani ortodoxnými ani katolíckymi kresťanmi. Ako syn ruskej ortodoxnej Cirkvi veril v úlohu pápeža v Ríme. Išiel do Chorvátska, aby tam žil medzi katolíckymi, u katolíckeho biskupa. Potom žil v Nemecku s protestantmi. Bol to vznešený, múdry, hlboký človek, ktorý veril v jednotu kresťanov, to bola jeho životná túžba. Zomrel 46-ročný (13. 8. 1900). Solovjov bol skutočný Európan. Bol by to naozaj ctihodný eurokomisár. Ak by bola Európa zaočkovaná vakcínou jednoty medzi pravoslávnyimi kresťanmi v Rusku, katolíckymi v Poľsku, protestantmi v Nemecku a mnohými ďalšími ľuďmi vyznávajúcimi Vianoce, vírus protikresťanstva by bol výrazne utlmený. A veľmi by sa tým pomohlo aj nezaočkovaným.

Pokojné a požehnané Vianoce! A nezabudnime na modlitbu za jednotu rozbitých katolíkov a všetkých kresťanov.

DUCHOVNÝ ŽIVOT NAŠEJ FARNOSTI

Rok 2021 bol pre nás kresťanov katolíkov od 8.12.2020 do 8.12.2021 „ROKOM SV. JOZEFA“, a to z príležitosti 150. výročia, kedy Sv. Jozef bol vyhlásený za patróna cirkvi. Bol to rok pre našu cirkev, ale i pre celý národ, ba aj celý svet, rokom veľmi smutným. Epidémia COVID – 19 sa naďalej šírila, ba ešte viac ako v minulom roku. Mnohí prišli o svojich najbližších príbuzných, o svojich priateľov, o svojich známych, či susedov. Sv. omše na celom území boli pre verejnosť od 1.1.2021 zakázané. Kňazi sv. omše slúžili v prázdnych kostoloch.

Pred sviatkom Troch Kráľov, kto si chcel dať posvätiť dom, hodil do schránky farského úradu lístok s menom a číslom domu a 6. januára ochotný náš vdp. farár z dvora posvätil nahlásené rodiny s malou pozornosťou (obálka sv. rodiny s modlitbou a samolepiaci štítky na dvere s nápisom 20-G+M+B-21 BOH ŽEHNAJ TENTO DOM“.) Pred vysviackou slúžil sám sv. omšu, pri ktorej požehnal trojkráľový vodu. Túto sme si mohli odnieť domov po 24.1., dokedy bol vyhlásený núdzový stav a sv. omše sme mohli pozeráť len v televízií na LUXE alebo cez mobil YouTube, najbližšie z Lipt. Trnovca, ktoré vysielať vdp. farár Patrik Solár.

Od 26. 12. 2020 začalo u nás očkovanie proti COVID-19. Najskôr boli očkovaní tí, čo robia v prvej línii – zdravotníci, záchranári, hasiči a sociálne ústavy. Celý január kostoly, školy, obchody až do 24.1. boli zatvorené, bol núdzový stav, otvorené boli len výnimočné obchody (potraviny, drogerie, lekáreň, benzínky).

Od 18. 1. 2021 boli zriadené odberné miesta, kde sa ľudia mohli testovať a po 27.1. sa zamestnanci mohli preukázať len negatívnym testom. Sv. omše

boli naďalej zakázané. Dovoľené boli len pohreby, krsty, sobáše s účasťou 6 ľudí. 24.1.-tretia nedeľa cez rok – bola nedeľa „Božieho Slova“. Bolo to rozhodnutie Sv. Otca Františka. Prečítať sme si to mohli na internete na našej farskej stránke cez domácu liturgiu, prejavenia úcty Biblii. Jej cieľom je pripomenúť význam Svätého Pisma pre kresťanský život a ukázať na vzťah medzi Božím slovom a liturgiou. Od 25.1. sv. omše náš vdp. farár začal slúžiť už na úmysly a pozýval rodinu, za ktorú bol úmysel. Z rodiny mohlo ísť najviac 5 ľudí. Čas sv. omše si určila samotná rodina.

12.2. nás náhle opustil, na COVID – 19 p. Václav Kyška. I keď trvalý pobyt u nás nemal, ale už dlhší čas býval v rodinnom dome s manželkou v Kvačanoch. V dedine bol veľmi aktívnym a pracovitým človekom a jeho miesto nielen v rodine, ale aj v dedine chýbalo. Pohrebné obrady a sv. omšu mal v úzkom rodinnom kruhu. 17.2. bola popolcová streda a začalo pôstne obdobie. Krížové cesty sme sa pomodlili v piatok a v nedeľu s účasťou piatich veriacich.

V mesiaci marec pokračoval ešte horší núdzový stav. Testovať sa musia zamestnanci každý týždeň, aj tí čo cestujú do iných okresov. Žiaci sa učili len 1.-4. ročník. Ostatní len cez internet. 8.3. nás opustil po ťažkej chorobe p. Imrich Kojš. Pohrebné obrady mal na cintoríne nad jamou a sv. omšu len v úzkom rodinnom kruhu. 28.3. v Kvetnú nedeľu, ako predošlý rok, vdp. farár pri sv. omši, posvätil bahniatka, ktoré členky našej farskej charity rozniesli po domoch do schránok. Počas Veľkonočného trojdnia 1. -3. apríla a Veľkej noci boli kostoly otvorené, ale sv. omše sa verejne konať nemohli. Asistencia pri sv. omši mohla byť. K sviatosti zmierenia sa mohlo prístupit len individuálne. Takisto aj k Božiemu hrobu, ktorý bol len jednoducho urobený pri bočnom oltári pri Sedembolestnej Panne Márii. (ležiaci Pán Ježiš, 4 sviečky, 2 kytice kvetov a pri otvorenom hrobe Sviatosť Oltárna.)

11.4. Nedeľa Božieho milosrdenstva. Desať minút napoludnie zvonili tisíce zvonov v katolíckych kostoloch na celom Slovensku, ktorými boli pozvaní veriaci k modlitbe za tých, ktorí zomreli na COVID-19 i za všetky obeť pandémie. K 15.4. zomrelo na celom svete asi 3 mil. ľudí, z toho 2 mil. v Eu-

rópe. U nás na Slovensku zomrelo 10 500 ľudí. Vo veľkom sa už očkovalo a je zaočkovaných asi 1 mil. ľudí a postupne už vyzývali ľudí nad 40 rokov. Od 19.4. na základe rozhodnutia vlády sa začali slúžiť verejne sv. omše, na 15 m² jeden človek. Boli tri nedelne sv. omše o 8, 9, 10 hod a štvrtá v sobotu na Dlhej Lúke s platnosťou na nedeľu.

5.5. zomrel p. Ján Kuna, ktorý už bol dlhší čas chorý. 8.5. v našom kostolíku uzavreli manželstvo dvaja mladí ľudia, ktorí bývali a robili v Oblazoch na mlyne. Bola to Katarína a Michal Skovajský. Nech ich Pán Boh sprevádza na ich spoločnej ceste. 22.5. Uzavreli sviatosť manželstva naša rodáčka Simona Báleková a Lukáš Danko zo Spišskej Belej. Poznali sa v Nemecku a tam aj bývajú.

Od 1.6. a celý jún sme sa pred sv. omšou modlili litánie k Božskému Srdcu Ježišovmu. 3.6. na sviatok Božieho tela po dvoch sv. omšiach aj na vigíliu, ktorá bola na Dlhej Lúke, bola namiesto oltárikov adorácia. 4.6. v prvý piatok mesiaca bola, ako sme to už robili predtým, po sv. omši vyložená Sviatosť Oltárna až do 20h, kedy bola krátka pobožnosť a odloženie Sviatosti. V tichu, len pri zapálených sviečkach, sme mohli adorovať pri živom Pánovi Ježišovi a prosiť, predovšetkým za pokoj a za situáciu, ktorá postihla naše Slovensko a celý svet. Modlili sme sa, aj stále sa modlíme hlavne za naše deti a vnúčatá, ktoré sú naša budúcnosť. 11.6. bol odpust na Dlhej Lúke. Hlavným celebrantom spolu aj s našim duchovným otcom, bol vdp. farár Patrik Solár z Lipt. Trnovca. Nakolko od 1. júla mal byť z farnosti preložený, vdp. farár sa mu poďakoval za duchovnú činnosť, ktorú u nás vykonával počas jeho neprítomnosti. Po sv. omši mali posedenie pri grilovačke na farskom dvore, ktoré bolo zároveň spojené s rozlúčkou s jeho športovými priateľmi a s chlapmi, ktorí urobili a osadili kríž na cintoríne v Lipt. Trnovci.

15.6. nás po ťažkej chorobe opustila p. Mária Adámeková, ktorá bola 7 rokov imobilná po embólii chrbtice. Opatrovala ju najmladšia dcéra Gabika, ktorá nech je vzorom pre všetky deti takýchto postihnutých rodičov.

27.6. bolo v našej farnosti Prvé sv. prijímanie. Po prvý raz prijalo telo Pána Ježiša 5 chlapcov a 2 dievčatá a to Jakub Tylka, Jakub Baluch, Matej Galica, Matej Šimovček, Matúš Sihocký, Mia Mária Juráňová a Ela Majzlíková z Lipt. Matiašoviec.

Prvé sv. prijímanie

14. 7. zomrela naša farnička z Dlhej Lúky p. Jolana Kmetová, o ktorú sa dlhší čas starala jej nevesta Mirka, nakolko bývala sama. 24.7. uzavreli sviatosť manželstva Michal Kojš a Katarína Boleková z Dolného Kubína. Prajeme im veľa šťastných požehnaných rokov spoločného života.

25.7. pri príležitosti sviatku Joachima a Anny, pápež František už v januári ustanovil tento deň (4.júlová nedeľa) za deň seniorov, kde poukázal na vzor rodičov Panny Márie Joachima a Anny, ktorí by mali byť príkladom pre všetkých mladých rodičov.

10.8 nás opustila ďalšia farnička z Dlhej Lúky p. Jozefína Mišiaková, ktorú doopatrovala dcéra Anna v Piešťanoch. Ako vidíme život v týchto dňoch v našej farnosti je pestrý. Niektoré rodiny smútia za odchodom svojich blízkych, iné sa radujú s príchodom nového člena.

13.8. zo svojho pamätného dňa sa potešili aj Marek Grúň a Ivana Klepáčová, ktorý v tento deň uzavreli sviatosť manželstva. Nech tento deň je najšťastnejším dňom v ich spoločnom živote.

15.8. na sviatok Nanebovzatie Panny Márie sme sa boli v popoludňajších hodinách o 14. hod. väčšia skupinka veriacich aj s našim vdp. farárom, pomodliť pri našej kaplnke slávnostný ruženec. Doobeda pri sv. omši, ako každý rok, bolo svätenie bylín. Čo sa týka slúženia sv. omši v nedeľu boli dve o 8. a 9. hod., nosenie rúšok v interiéri bolo stále povinné. Vonku sa už nemuseli nosiť rúška. 26.8. zaopatrená sviatosťami, náhle zomrela naša ďalšia farnička z Dlhej Lúky p. Mária Maníková, ktorej miesto v lavici nám dlho chýbalo, najmä na začiatku pred sv. omšou, kedy sa predmodlievala posvätný ruženec.

V septembri po dlhšom čase 11.9. vdp. farár naplánoval púť do Lipt. Anny na zrúcaninu bývalého kostola, zasvätený Sv. Anne. O 8. hod, sa išlo od kostola peši do Prosieka a poľom do Lipt. Anny, kde o 10.30 hod bola sv. omša, ktorú slúžil náš vdp. farár. Čakali nás tam už tri tunajšie ženy, ktoré

Sv. omša v zrúcanine kostola sv. Anny v Lipt. Anne

pripravili stôl, sviečky a výzdobu, tiež lavičky na sedenie. Zišlo sa nás vrátane detí asi 30 veriacich. Prežili sme dôstojnú sv. omšu, v ktorej závere vdp. farár poďakoval ženám, že nám to pripravili a zúčastneným za účasť. Po sv. omši nás naša p. Helenka ponúkla chutnými koláčikmi. Počasie bolo pekné a všetci sme prežili pekný duchovný zážitok.

12.9. na Slovensko priletela lietadlom vzácna návšteva a to náš Sv. Otec František. Do Bratislavy prišiel na letisko o 15.30 hod, kde ho privítala p. prezidentka Čaputová Zuzana. Samotný pobyt Sv. Otca na Slovensku trval do 15.9. a bol ukončený slávnostnou sv. omšou v Šaštíne, kde oltár v poli smeroval na Baziliku Sedembolestnej Panny Márie. Zúčastnilo sa tam asi 50 tis. ľudí za prísnych pandemických opatrení. Sv. Otec navštívil aj mesto Košice, kde sa zúčastnili a pozdravili ho aj naši mladí farníci a to rodina Chlebíková, Kojšová (Katka st. s chlapcami) a Cabanová Lucka. Sme radi, že tam boli, ba sme ich videli aj v televízii. Iste budú na to dlho spomínať. Dozvedeli sme sa, že v Šaštíne boli z farnosti aj dobrovoľníčky a to naša p. riaditeľka ZŠ Mária Rypáková a p. zástupkyňa Antónia Matušková, za čo im patrí veľká vďaka.

15. 9. Sviatok Sedembolestnej Panny Márie. O 15.h sme mali pobožnosť pri kaplnke, ktorú viedla p. Harychová H., nakoľko vdp. farár bol odcestovaný a sv. omšu sme mali až večer o 17.30 hod.

Čo sa týka epidémie COVID-19 začína 3. vlna a šíri sa nový vírus Delta. Zaočkovaných je už 2 mil. ľudí, ale aj tak je to málo a patríme medzi posledné krajiny v zaočkovanosti.

20.9. náhle zomrel Miroslav Čendula, ktorého ráno našiel v jeho byte brat Jožko.

26. 10. si Pán povolal po ťažkej chorobe p. Jozefa Macáka. Zakrátko po

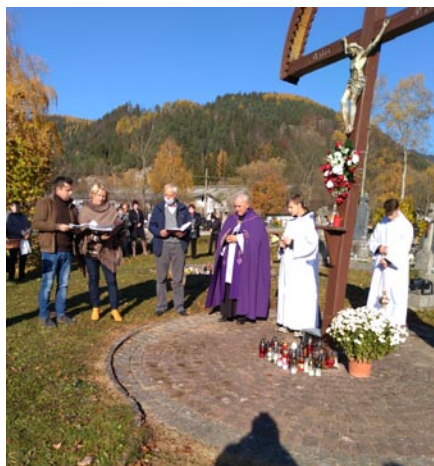
Pobožnosť pri kaplnke Sedemb. Panny Márie

ňom za 2 dni 28.10. zomrela na COVID-19 v nemocnici p. Ing. Anna Klepáčová. Situácia na Slovensku je veľmi vážna. Okresy sú delené do jednotlivých farieb. Náš okres je v najhoršej čiernej farbe. Veľa ľudí zomiera, najmä tí, čo sú nezaočkovaní.

Prebehol mesiac október, ktorý bol pre našu farnosť veľmi smutným. Pred sv. omšou sa konali októbrové pobožnosti, na ktorých sa modlili posvätný ruženec pár žien, ktoré sú v ružencových bratstvách. Veľmi nám chýbali deti, mládež a mladí rodičia. Mnohé deti, si dovoľím napísať, že ako ho nenaučil rodič, sa nevedia modliť ruženec. Epidémia nám duchovný život veľmi zmenila. Ostali sme vo viere ľahostajní a je nám výhodnejšie pozeráť sa do televízora, ako sa stretnúť so živým Pánom Ježišom v kostole, ktorý nás všetkých očakáva a má pre nás dvere otvorené.

1.11. ako každý rok, sme navštívili naše cintoríny, na ktorých bola krátka pobožnosť a pomodlili sme sa za našich zomrelých.

24.11. bola tzv. červená streda. Stovky budov na celom svete, aj na Slovensku

Pobožnosť na cintoríne

sa odeli do červenej farby. Zorganizovala to Pápežská nadácia NCN – Pomoc trpiacej cirkvi, aby upozornila na milióny ľudí, ktorí v súčasnosti trpia a sú prenasledovaní pre svoju vieru. Farba mučeníkov poukazuje, na čoraz viac sa zhoršujúci stav náboženskej slobody.

Od 25.11. pre veľmi zlú situáciu šírenia sa epidémie (veľa ľudí je pozitívnych a veľa zomiera v nemocniciach) vláda vyhlásila lockdown, najskôr na 10 dní, ale potom bol predĺžený do 16.12. Opäť bolo všetko pozatvárané až na niektoré obchody, tak ako na jar. Deti do školy chodili, iba triedy, kde sa vyskytol pozitívny žiak, boli zatvorené. Odpust Sv. Kataríny, ktorý mal byť 21.11, sme mali ako normálnu nedeľu tri sv. omše, na ktorých sme si pripomenuli sv. Krista Kráľa. Vo štvrtok 25.11. sme Sv. Katarínu, našu patrónku farnosti oslávili pri sv. omši, večer o 17. hod. Pred sv. omšou, vdp. farár, dostal od biskupa otca J. Kuboša list, že sa kostoly nezatvárajú a sv. omše sa slúžia s účasťou 6 ľudí plus asistancia. Všetkých nás to aj potešilo.

27.11. v kostole večer v úvode sv. omše sa na našom adventnom venci rozsvietila 1. adventná svieca, ktorú zapálil miništrant Jakubko Tylka. Sv. omša bola obetovaná za jeho starých rodičov, ktorí sa dožili požehnaných 50 rokov manželstva. Nech ich Pán Boh požehnáva a sprevádza v ich ďalšom spoločnom živote. V závere sv. omše im vdp. farár poďakoval p. Betke za dlho-

Zapaľovanie 1. adventnej sviece

ročnú a zodpovednú prácu kostolníčky a p. Jozefovi za práce, ktoré vykonával počas celého obdobia pri rekonštrukcii nášho kostolíka.

Ako sme prežili advent? My starší si povieme, že advent, akoby už neexistoval. Domy, obchody, budovy v mestách sú už vyzdobené vianočnou výzdobou a počť vianočné koledy. Či sme naozaj na tento príchod malého Ježiška pripravení?

Slovo advent pochádza z latinského slova adventus čo znamená príchod.

Betka + Jozef Tylkovci - 50 rokov manželstva

Advent sa má stať obdobím prípravy na príchod „Pravda lásky „ (teda Ježiša) do môjho života, ak sa zároveň stane obdobím prípravy na odchod pretváranky, ľahostajnosti, nezodpovednosti, klamstva či hnevu z neho. No, zdá sa, že poslednú dobu sme v tomto druhom zamenili jedno písmenko a advent sme tak spojili nie s odchodom, ale s obchodom. Sústrédime sa na množstvo darčiekov, no zabúdame na jediného Darcu. My kresťania máme pre tých ľahostajnejších byť vzorom, že ako pred dvetisíc rokmi, Ježiš sa narodil v chudobe, Betlehemskej maštali, tak nech sa narodí aj dnes v jednoduchosti v mojom srdci. A tak ako pastieri dostali skrze anjela radostnú zvesť, obklúčilo ich Božie svetlo a počuli slovo „Nebojte sa!“ Aj my „Nebojme sa!“ žiť Božiu lásku v sebe a šíriť ju do svojho okolia. Prajme si to navzájom a až potom môžeme spievať z hĺbky vnútra nášho bytia vianočné koledy a piesne. Tak spoznáme, že môžeme byť vo svojom srdci slobodní od zla, pomsty, hnevu a strachu.....A budeme sláviť skutočné Vianoce. Od 10. 12. boli dovolené opäť slúžiť sv. omše s kapacitou najviac 30 ľudí.

V závere môjho článku, sa chcem poďakovať všetkým, ktorí akýmkoľvek spôsobom alebo službou prispeli, či už materiálne alebo finančne na život v našej farnosti. Veľké Pán Boh zaplať patrí najmä nášmu duchovnému otcovi, ktorý aj v tejto ťažkej dobe, sa všetkým nám snaží byť ústretový, ale záleží na nás, aby sme si vieru uchovali a byť príkladom najmä pre naše deti a vnúčatá.

Požehnané Vianočné sviatky naplnené pokojom, radosťou z príchodu Spasiteľa a veľa zdravia v Novom roku Vám praje

tajomníčka FR a farská rada

ČINNOSŤ FARSKEJ CHARITY 2021

Členky farskej charity aj v tejto dobe sa snažia byť blízko pri človeku. Keďže nás je tridsať, za dodržiavania bezpečnostných predpisov, obmedzení, hygieny a rúška je možné zvládnuť drobné služby a práce občanom, ktorí to potrebujú a požiadajú.

V marci nás informovali niektorí predsedovia charít o svojej činnosti:

Predsa charity B.H. Bratislava oznámil, že pracujú pod heslom „Samária – pošli tašku“. Okrem iného pomáhajú aj pri testovaní a očkovaní, nakoľko v tejto charite pracujú aj zdravotné sestry a lekári.

Predsedníčka charity Z.L. Žilina kladie dôraz na duchovno a modlitbu. Vyzdvihuje obetavosť niektorých pracovníkov. Ich heslom je „Moja almužna“.

Predsa P.V. Grékokatolíckej charity Prešov vydáva časopis „Cesta“. Tiež kladie dôraz na duchovnú oblasť, ďakuje za obetavú prácu, službu a financie.

Z našej činnosti:

► 16.1.2021 sme si spomenuli na kňaza, ktorý pôsobil v našej farnosti a oslávil sedemdesiate narodeniny M.Š. K narodeninám sme mu popriali trpezlivosť v starobe, chorobe a pokoj v duši, veľa Božích milostí a darov Duča svätého.

► 12. – 13. 5. 2021 sme pripravili kytičky a kolieska z maňušiek na Kvetnú nedeľu. Posvätené ich členky rozniesli do domácností.

► Júl – august pomáhame svojim blíznym nielen fyzicky ale aj duševne. Keď niekto stratí zamestnanie a vieme o nejakej práci poradíme. Keď sme u lekára a vidíme, že niekomu je zle ochotne pomôžeme, prepustíme ho a podobne.

► 4.10.2021 bola väčšia brigáda na cintoríne. Zúčastnilo sa jej jedenásť členiek. Vykopali sme staré šípové ruže a očistili sme dlažbu okolo domu smútku i okolo kríža. Na druhý deň sme upravili okolie kríža na Hore Koncovej.

► 24.10.2021 odvoz vrchnákov pre Maxima 30 kg.

► 27.10.2021 bola znova brigáda na cintoríne pri riadení domu smútku: umývanie okien, čistenie fotelov a ostatného zariadenia. Brigády sa zúčastnilo deväť členiek.

► 11.11.2021 štyri členky upravili okolie pri kríži na Suche. Pozametalí cestu a suché lístie.

► 17.11.2021 som dostala pozvánku na riadne rokovanie „Diecéznej konferencie Spišskej katolíckej charity“ no rokovanie bolo pre pandémiu zrušené.

Keby som sa ja tak zmenil, zmenila . . .

Keby som zmenil svoj spôsob myslenia vo vzťahu k druhým . . . porozumel by som im.

Keby som našiel to pozitívne v iných . . . s akou radosťou by som sa spojil s nimi.

Keby som zmenil svoj spôsob účinkovania pred inými . . . urobil by som ich šťastnými.

Keby som prijal všetkých takých akí sú . . . trpel by som menej.

Keby som želal vždy šťastie iným . . . bol by som aj ja šťastným.

Keby som menej kritizoval a viac miloval . . . koľko priateľov by som si získal.

Keby som skutočne uznal svoje chyby a omyly . . . bol by som pokornejší.

Nech nám Pán Boh pomáha v tomto predsavzatí. Všetkým členkám za službu, dobré slovo aj úsmev Pán Boh zaplať. Do Nového roku 2022 veľa trpezlivosti, aby sme vedeli prijať dobré aj zlé – všetko čo nám osud nadelí.

koordinátorka farskej charity M.K.

VIANOCE DNES

Priebeh vianočných sviatkov našich zvykov narúša Covid nákaza. Nevieme, čo môžeme robiť dnes alebo zajtra. Či môžeme ísť do kostola alebo nie, či dvaja, traja a či tridsiati. Človek zo všetkého môže byť aj pomýlený. Pýtame sa čo robiť.

Treba len myslieť, že Vianoce sú pred dverami a oslavovať ich ako pred dvoma rokmi, alebo aspoň podľa možnosti dneška. Veď modlenie a oslavu Pána môžeme aj v tejto dobe. Nesmieme sa poddať tejto situácii a pozitívnym myslením sa preniesť nad negatívom tohto času.

Oslavujme Vianoce s čistým srdcom, dobrým myslením a pokorou. Myslime dobre na svojich blízkych, susedov a ostatných. Tým prispejeme k dobru sveta.

Prajme si príjemné sviatky našich Vianoc.

J.G.

Z KRONIKY - ROK 2013

Od 13. januára do 20. januára boli vo farskom kostole v Kvačanoch MISIE. Pátri misionári Ondrej a Rastislav prišli do našej farnosti v nedeľu 13. januára a slúžili sv. omšu s našim kňazom Františkom Čurejom, ktorý bol iniciátorom a pozval ich k nám.

Po sv. omši boli na obede u pani Helenky Harychovej, kde boli aj ubytovaní. Po obede pán farár odišiel domov a pátri misionári celý týždeň spovedali od 16,30 hod do 17,00 hod a potom bola sv. omša, kde účasť bola uspokojivá. Zakončenie v sobotu večer, obnovenie manželských sľubov a v nedeľu záverečná sv. omša o 10,00 hod v Kvačanoch. Na záver sa poďakoval Jaroslav Bálek a dievčatá odovzdali 3 kytice - pátrom Rastislavovi, Ondrejovi a nášmu kňazovi Františkovi, ktorý keď dostal kyticu, poslal ju po pátroch na horu Živčák pre Pannu Máriu.

Počasie počas misí bolo dobré, vôbec nesnežilo, aj keď po celom Slovensku padal sneh a bola poľadovica. V Bratislave nepremávali ani vlaky a keď áno, tak so 4 až 6-hodinovým meškáním. Dokonca ani lietadlo nemohlo pristáť pre sneženie, pristálo až v Maďarsku.

21. aj 22. januára pršalo, večer sa ochladilo a do rána napadlo 20 cm snehu. Február sneženie, 3. februára kúrňava, vietor, padal sneh.

11.2.2013 abdikoval Sv. Otec Benedikt XVI. vo veku 85 rokov.

13.3.2013 sa uskutočnila voľba nového pápeža - bol zvolený Sv. Otec František, 266 pápež v poradí.

15.4.2013 - Pán farár povedal, že prvé sväté prijímanie bude v Liptovskej Sielnici. Matky sa mali k tomu vyjadriť. Za pánom farárom prišli 7.5.2013, necelé dva týždne pred prvým svätým prijímaním, p. Urbanová a Cabanová. Katka povedala, že jej je ľúto, že musí ísť do Sielnice. Ostatným to bolo jedno. Chceli aj Kvačiansky spevokol, s čím Zuzka nesúhlasila a kantorka Anna Galicová išla na prvé sväté prijímanie

svojim vnúcatám do Banskej Bystrice. V Liptovskej Sielnici na prvom svätom prijímaní bol aj náš pán farár.

30.5.2013 bola púť do Medžugoria. Išli pútnici z Oravy a z Kvačian pán farár, Helenka Harychová, Zuzka, Veronika a Tamarka Parížekové, Janka Štepaniaková, Anna Glončáková, Júlia Gromská, Martin Šroba a Stanko Kučka. Odchod bol o 12,00 hod., predtým bola svätá omša o 10,45 hod.

Práce na reštaurovaní kostola v r. 2013.

13.4.2013 reštaurátorky boli vziať na opravu obraz sv. Michala.

25.6.2013 reštaurátorky začali so strednou časťou hlavného oltára, kde je bohostánok. 27.6.2013 vzali bohostánok do Košíc, kde na ňom pracovali prvý júlový týždeň.

30.8.2013 - robenie novej rozvodovej elektriny na zvonici (pán Vladimír Ďuroň st.), bola v dezolátnom stave, robila časté poruchy elektriny a zvonov. Nastavil aj zvony na určitú hodinu.

6.9.2013 Potrebovali sme na hlavný oltár dosky ku bohostánku, ktoré museli byť suché. Dosky priniesol pán Jaroslav Bálek. Ján Ďuroň st. ich opíli a ohobľoval doma. Do kostola ich potom zanesol pán Ondrej Krška spolu s predsedníčkou farskej rady Vierkou Staníkovou. Boli to 3 kusy, museli byť 3,51 m dlhé, 47 cm široké a 2,5 cm hrubé. Majú sa zlepíť. Tým sa ukončila stredná časť hlavného oltára, okrem bohostánku, ktorý sa robí v Košiciach.

6.12.2013 dovoz a zmontovanie bohostánku.

18.10.2013 zasadanie farskej rady
Treba pripraviť zvoniciu na Dlhej Lúke na cintoríne, ak by bol planý čas na dušičky, budeme sa modliť vo zvonici.

Pán farár poslal Vladimírovi Ďuroňovi na preštudovanie revíziu správu o zavedení elektriky v Kvačianskom kostole z roku 2008 (p, Macko). Vladimír

Ďuroň sa má na to pozrieť, lebo sa vyskytli nejaké problémy. Vyhadzuje poistky a pán Macko nedvíha telefón. Tak isto je nefunkčný odvlhčovač. MATROLAN z roku 2008, boli ho vymeniť a už zasa nejde.

Detské omše od 13.9.2013 hráva Veronika Parížeková.

24.12.2013 bol Živý Betlehem v Kvačanoch pri križi. Účinkovali Veronika a Tamarka Parížekové, Júlia Gromská, Martin Drbjak a dievčatá a chlapci z Kvačian. Tento Živý Betlehem bol aj pred kaplnkou na Dlhej Lúke 25.12.2013. Polnočná omša bola o 22. hodine v kostole v Kvačanoch.

Počasie. V decembri sa ľadovica na niektorých miestach udržala až do Vianoc. Cez Vianoce bolo celkom dobré počasie. Na Nový rok bolo dobré počasie, ukázalo sa aj slnko.

V decembri 2013 ochorela naša sprievodkyňa, ktorá nás sprevádzala v Medžugorí Margita Farbáková.

V roku 2013 sa narodilo 12 detí: Duchovný Michal, Jendrušáková Natália, Hladiš Juraj, Krajčová Lea, Majerčíková Ema, Mikušová Miriam Eva, Oriješková Diana, Peterec Damián, Piatka Samuel, Sekan Tomáš, Smiešny Martin a Tkáčová Eliška.

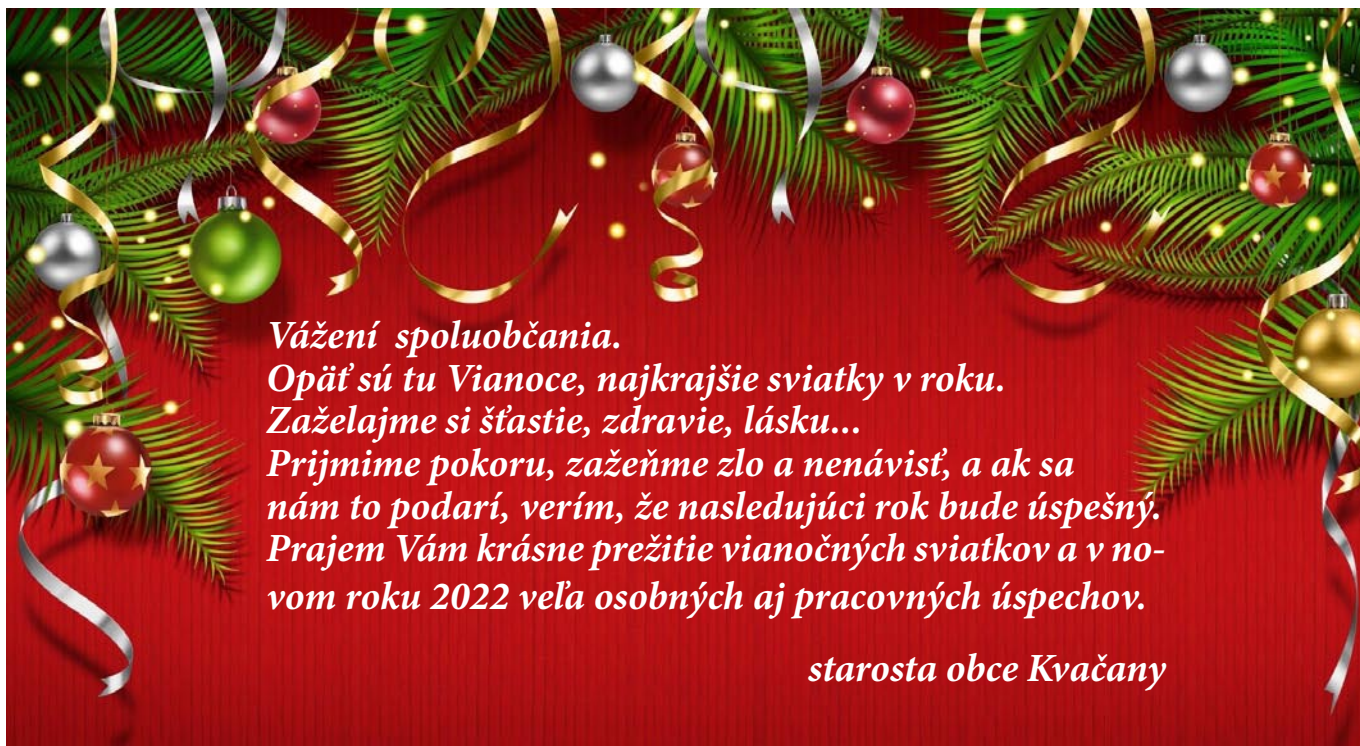
+ + +

Opustili nás:

Belková Mária 101 rokov,
Benikovský Fridrich 58 rokov,
Beľko Samuel 82 rokov,
Dúbravská Ľudevita 71 rokov,
Gonšenicová Mária 92 rokov,
Kojš Slavomír 48 rokov,
Krutáková Margita 81 rokov,
Štefaniak Dárius 64 rokov.
Škvareková Anna 73 rokov
Turzová Kristína 86 rokov.

ČINNOSŤ OBECNÉHO ÚRADU V KVAČANOCH

V rokoch 2020 a 2021 Obecný úrad v Kvačanoch neriešil len opatrenia spojené s COVIDOM, ktoré sa menili zo dňa na deň, ale sa snažil zhodnotiť aj obecný majetok. V roku 2020, sa za sprísnených pandemických opatrení, začala rekonštrukcia domu smútku. Obecný úrad začal budovu riešiť už v roku 2014, keď sa pri zisťovaní majetkových vlastníckych vzťahov k budovám zistilo, že dom smútku nebol zapísaný na liste vlastníctva obce a nebol dokonca ani skolaudovaný. Na základe zistených skutočností musel obecný úrad po 26 rokoch od jeho začatia výstavby najprv budovu skolaudovať, zhotoviť geometrický plán a následne podať návrh na vklad na Okresný úrad Liptovský Mikuláš, katastrálny odbor. Následne bola spracovaná projektová dokumentácia a v roku 2015 bolo ukončené obstarávanie na firmu, ktorá vykonala rekonštrukciu. V roku 2016 a následne v roku 2017 obec podala žiadosť o nenávratný finančný príspevok na rekonštrukciu domu smútku z programu rozvoja vidieka SR 2014 – 2020. Na podané žiadosti sme dostali odpoveď, že pre nedostatok finančných prostriedkov nenávratný príspevok nedostaneme. V rokoch 2018 a 2019

nebola zverejnená taká výzva, z ktorej by obecný úrad mohol žiadať finančné prostriedky na rekonštrukciu. Preto poslanci v roku 2020, po zvážení havarijného stavu strechy a zatečených múrov domu smútku, rozhodli na rekonštrukciu uvoľniť finančné prostriedky obce. Po vykonaných prácach na dome smútku plánuje obecný úrad do budúcnosti opraviť budovu, ktorá sa nachádza po pravej strane pri vstupe na cintorín v Kvačanoch, z dôvodu havarijného stavu strechy. V prvom rade však bude

potrebné vyriešiť vlastníctvo, nakoľko vlastníkom spomínanej budovy nie je obec, ale PD Kvačany.

Obecný úrad sa bude musieť zaoberať aj rušením hrobových miest, na ktoré nie je uzatvorená nájomná zmluva podľa § 22 zákona o pohrebníctve č. 131/2010 Z. z. Nájomné zmluvy obec uzatvára od roku 2010 v súlade s §21 zákona o pohrebníctve. Upozornenia na neuzatvorené nájomné zmluvy boli umiestnené na hrobových miestach, na cintorínoch Kvačany aj Dlhá Lúka, už od roku 2017.

Koncom roka 2020 obecný úrad v spolupráci so základnou školou začal realizovať práce v podkroví telocvične. Vytvorilo sa päť miestností na ubytovanie, toalety, umyvárka, sprchy, kuchynka a spoločenská miestnosť. Na realizáciu boli použité financie z vlastných zdrojov základnej školy a obecného úradu.

Demografia obyvateľstva v roku 2020 v Kvačanoch

stav obyvateľstva k 1.1.2020	546
pristahovaných	21
narodených detí	4
odšahovaných	11
úmrtie	4
stav obyvateľov k 31.12.2020	556
(z toho žien – 282 a mužov – 274)	

V priebehu roka 2021 sa zrealizovala aj rekonštrukcia bytu v materskej škôlke, kde sa, odizolovaním podláh a nanovo potiahnutím vody a kanalizácie, odstránila vlhkosť v byte.

Práce pokračovali aj na požiarnej zbrojnici. Bola zrealizovaná elektro-

inštalácia, voda, kanalizácia, omietky, osadenie zárubní. Na rekonštrukciu boli použité vlastné finančné prostriedky obce ako aj dotácia Ministerstva vnútra SR. Dotácia z ministerstva v sume 11.264,06 € bola obci schválená a poukázaná na účet v roku 2020. Čaka-

jú nás ešte podlahy, maľovky a celkové dokončenie vnútorných priestorov. Na vonkajšie priestory počkáme na výzvu na утеplenie budov, do ktorej sa zapojíme. Do zrekonštruovaných priestorov sme dostali v októbri aj nové auto IVECO DAILY CAS 15, ktoré sme žiadali od Ministerstva vnútra SR v rokoch 2015 a 2018.

Za prácu počas roka chcem poďakovať zástupcovi starostu, poslancom, pracovníkom obecného úradu, MŠ, ZŠ, komisiám a jej členom, podnikateľským subjektom, organizáciám

/Poľnohospodárskemu družstvu, Pozemkovému spoločenstvu urbarralistov, TJ Družstevník, Miestnemu spolku Slovenského Červeného kríža, Dobrovoľnému hasičskému zboru, farskej rade a farskej charite/ ako aj všetkým občanom našej obce.

ČINNOSŤ KOMISIE PRE SOCIÁLNE VECI A RODINU

Rok 2021 bol kvôli korone pri našej činnosti znovu veľkou výzvou, keďže mimoriadna situácia stále pretrvávala. Vedeli sme, že znovu nebude možné pripraviť naše podujatia tak ako sme zvyknutí.

Máj patrí každoročne mamám a starým mamám, dúfame, že pesnička a príhovor aspoň trochu sprijemnila všetkým tento pekný sviatok.

„Ďakujeme mamy, staré mamy, že ste tu stále s nami. Za vašu starostlivosť, lásku, pomoc a vaše pohladenie.“

Veľmi sme dúfali, že bude možné sa stretnúť s dôchodcami v mesiaci október osobne, bohužiaľ situácia nebola veľmi priaznivá a nechceli sme ich ohroziť. Zvolili sme teda opäť individuálne osobné návštevy, samozrejme pri dodržaní všetkých hygienických opatrení a odovzdali sme každému (tento rok ich bolo 131) poukážky v hodnote 10 EUR na nákup do COOP Jednoty.

Napriek zložitej životnej situácii nás naši dôchodcovia privítali s milým úsmevom. Ich slová boli pre nás povzbudením a utvrdili nás v tom, že to má zmysel.

Ďalšia milá povinnosť nás čakala koncom roka. I napriek ťažkému obdobiu sme tento rok medzi nami privítali 7 nových občanov. S darčekom nám pomohla p. riaditeľka MŠ Soňa Tkáčová. Jej šikovné ruky vyrábajú rôzne zaujímavé hračky pre deti, ktoré verím potešili. Spolu s darčekom, ktorý si prevzali na obecnom úrade, dostala každá rodina aj fin. príspevok 100 EUR k narodeniu.

Sme radi, že môžeme medzi novými občanmi privítať:

Theodora Jakaba, Natáliu Kériovú, Timeu Odlevákovú, Richarda Duchovného, Alinu Burišovú, Lubomíru Matúšovú a Kristínu Tkáčovú.

„Vitajte milé deti! Dovoľte nám, aby sme Vám zo srdca zaželali šťastný život, veľa rodičovskej lásky, aby ste prežili šťastné detstvo, robili svojim rodičom každodennú radosť a vyrástli ste v čestných, láskavých, spravodlivých ľudí, ktorí milujú svoju domovinu i ľudí v nej.“

Všetkým občanom by sme chceli popriať len to najlepšie, zdravie, spokojnosť a radosť, nech ďalší rok môžeme spolu prežiť v spokojnosti.

Pri tejto príležitosti by sme chceli poďakovať p. Zuzke Parížekovej za jej veľkú pomoc našim starším. Vieme, že pomáha nezištne, aj keď práve v tomto období trávi vo svojej práci v nemocnici viac času ako obvykle.

Zároveň by som chcela vyzvať, ak poznáte niekoho, komu treba podať

pomocnú ruku, pomôcť akoukoľvek formou, alebo máte nejaké návrhy a námety na akcie, neváhajte sa obrátiť na mňa na telefónnom čísle 0905 819 952 alebo na ktorúkoľvek členku komisie.

Členkám komisie (Katarína Cabanová, Danka Grúňová, Františka Húsková, Andrea Chlebíková, Magdaléna Krajčiová) by som sa chcela poďakovať za ich nasadenie a ochotu pomôcť pri činnosti našej komisie. Teším sa na spoluprácu v ďalšom roku.

Katarína Kojšová,
Andrea Chlebíková
komisia pre sociálne veci a rodinu

Z KVAČIANSKEHO FUTBALU

Napriek snahe sa ani v roku 2021 nepodarilo obnoviť činnosť futbalového družstva dospelých, otázna bola kvôli korone a zmenenej pracovnej situácii doterajšieho trénera mládeže Jula Kudzbela i činnosť mládeže. Otcovia hráčov však nič nenechali na náhodu a trénerskej taktovky sa vrámci možnosti ujali hlavne Fero Hladiš a Ján Chlebík.

Pôvodné družstvo mládeže „do 15 rokov“ sme na začiatku sezóny mali zložené z väčšej časti hráčmi okolo 10 rokov a aj to v ledva dostatočnom množstve. Situáciu zachraňovali dievčatá, keď dve už hrajúce šikovné baby pritiahli k futbalu i ďalšie 3 kamarátky, ktoré sa s futbalom postupne pekne oboznamujú. Výkonnosť družstva v porovnaní so zväčša staršími a skúsenejšími rovesníkmi je asi zbytočné hodnotiť, je treba hlavne pozeráť do-

predu a snažiť sa o zachovanie aspoň mládežníckeho futbalu v Kvačanoch.

Zvažuje sa spolupráca s TJ z Liptovskej Sielnice, kde paradoxne mládežnícky futbal prekvitá. Pre deti i trénerov by bolo najlepšie vyskladať z oboch dedín 2 družstvá, v ktorých by sa spojili rovnaké vekové kategórie a mladší by sa nemuseli v zápasoch trápiť proti starším „dolománom“, taktiež by podstatne zlepšilo tréningový proces, keď by spolu trénovali hráči rovnakej úrovne. Má to samozrejme svoje otázky, tak sa uvidí.

Touto cestou by sme každopádne chceli vyzvať všetkých chlapcov i dievčatá(!) vo veku od

povedzme 9 do 14 rokov so záujmom o futbal, aby sa ozvali súčasným hráčom či priamo trénerom a rozšírili naše rady. Skupinový tréningový proces je teraz síce prerušený, ale hráči dostali k dispozícii množstvo videí, pomocou ktorých môžu trénovať i doma, tak by bolo super, keby sa na jar objavili na trávniku nové hviezdy.

Na záver určite patrí poďakovanie všetkým, ktorí okolo futbalu pomáhali. Okrem trénerom a obecnému úradu patrí veľká vďaka Jánovi Kojšovi za vzornú starostlivosť o ihrisko, celý areál a dobrú náladu. Petrovi Cabanovi za prevzatie funkcie pokladníka, nákupcu a skvelý guláš. A samozrejme ďalším, ktorí pomohli vždy keď bolo treba: Julo Kudzbel, Milan a Palo Galicovci, Michal a Milan Uramovci, Ján Florek, Michal Benikovský, Robo Gál, Martin Lasák, všetci, ktorí pomáhali voziť hráčov na zápasy ...

Športu zdar a futbalu zvlášť!

VYBUDOVANIE ODDIELU STOLNÉHO TENISU V OBCI KVAČANY

O význame športu sa popísalo už veľa, najmä pre fyzické a duševné zdravie, ale aj pre vývoj morálno vôľových vlastností. Najmä pre rozvoj osobnosti mladých ľudí. Veľa sa popísalo aj o tzv. populárnych športoch ako sú futbal, hokej, tenis a pod. Veľa sa do týchto športov aj investuje. Získať podporu, či už ľudskú alebo finančnú, pre podporu menších, aj keď masových športov, je veľmi náročné. Pritom svojim významom pre rozvoj masového športu a zapojenia sa najmä mládeže, ale tiež aj seniorov, nezaostávajú za preferovanými športmi. Stolný tenis je jedným z nich. Stačí si pozrieť štatistiku registrovaných športovcov v tomto odvetví. Veľmi zaujímavá je aj veková štruktúra

týchto športovcov. Veď v tomto športe nájdete aj 60 ročných ba i starších. A v nižších ligách stačia dokonca držať krok s mladšími hráčmi. V tomto športe intenzívne pracujú nohy, ruky, chrbát aj hlava. Veľmi silno sa posilňujú schopnosti aj rýchleho reflexu a reakcie. A najmä vodiči veľmi dobre vedia aké dôležité sú reflexy a reakcie na našich cestách pre záchranu životov a zdravia ale aj materiálnych hodnôt. Učitelia, rodičia ale aj lekári a mnohí iní odborníci veľmi dobre vedia oceniť význam fyzických aj duševných vlastností, ktoré tento šport posilňuje. V neposlednej miere aj rozvoj taktického myslenia, schopnosti prijať prehru a gentlemanského vystupovania voči súperovi. Myslím, že toto všetko bolo potrebným predpokladom k tomu, aby sa ľady pohli aj v Kvačanoch pre zaregistrovanie ligového oddielu v tomto športe. Väčšina, najmä väčších obcí v okolí, tento masový šport organizuje. Keďže sa v obci momentálne nehrá ani ligová súťaž dospelých vo futbale okrem detí, dostala organizácia tohto športu v obci zelenú a veľkú podporu volených zástupcov obce na čele so starostom obce Jozefom Grúňom, zástupcom starostu Milanom Galicom a poslancami miestneho zastupiteľstva. Veľká podpora sa dostala i zo strany TJ Družstevník Kvačany na čele s predsedom pánom Burdelom a pánom Lásákom ekonómom TJ. Keďže vo väčšine prípadov sa stolný tenis hrá v priestoroch telocvični základných škôl bola potrebná podpora aj riaditeľky školy Mgr. Márie Rypákovovej aj ďalších pedagogických pracovníkov a zamestnancov školy. Veľkú pomoc poskytol aj manžel pani riaditeľky Mgr. Ján Rypák. Keď som sa rozhodol, že sa pokúsím vybudovať stolnotenisový oddiel v obci, netušil som, že to bude také náročné. A rozhodne bez podpory všetkých vyme-

novaných ľudí v obci by sa to ani nepodarilo. A samozrejme aj bez podpory a záujmu budúcich reprezentantov obce v tomto športe. Väčšina hráčov pomohla aj pri technickom zabezpečení telocvične a vybavení športovými pomôckami. Bez akéhokoľvek lichotenia predstaviteľom obce, TJ a školy môžem povedať, že takú podporu zo všetkých strán som nečakal ani ešte nezažil. A to som v živote musel zdolať veľa prekážok pri podnikaní v zamestnaniach ale i športe, kde som dlhé roky pôsobil a pôsobím ešte stále ako aktívny hráč v ligovom šachovom oddieli Liptovská šachová škola Liptovský Mikuláš. Predtým som pôsobil aj ako kapitán šachového mužstva v Bratislave. Ovšem veľký rozdiel je medzi hraním a organizovaním mužstva ako vybudovať celý oddiel hráčsky, technicky, športovo a navyše ešte vybudovať hráčsku miestnosť, ktorá musí zodpovedať pravidlám vo vhodnom osvetlení, zatemnení miestnosti pred slnečným žiarením a pod. Preto spomínam tú veľkú podporu, ktorej sa mi dostalo. Nemal som veľa skúseností s takouto organizáciou oddielu a tých more prekážok, ktoré stáli na ceste, som zdolal len vďaka tejto podpore. Boli situácie, kedy som už uvažoval, že to tuším nevládnem. Lebo po sérii aj zlých informácií, ktoré som dostal, začal tlačiť aj čas. Niektoré veci sa začali riešiť neskoro vplyvom týchto zlých informácií. Stres a napätie ako sa vraví sa dalo občas „nožom krájať“. Nechcel som však sklamať seba, hráčov aj ďalších ľudí, tak nezostávalo nič iné ako tvrdohlavo ísť ďalej. A tak napr. veta od pani riaditeľky školy „keď ste to dotiahol tak ďaleko, už to vydržte a nevzdávajte to“, bola možno jedna z rozhodujúcich v tomto boji. Že nebolo v obci dosť hráčov ma neodradilo. Vedel som, že na turnaje sem chodili hráči aj zo Sielnice a Liptovského Trnovca tak som sa vydal za nimi. Rozhodujúci moment bol, že pán Milan Kabzaň ma nasmeroval do Liptovského Mikuláša do Palúdzky, kde pravidelne 2-krát do týždňa chodí hrať do klubu seniorov. Že tam je jeden mladší senior 64 ročný a že on je dobrý a asi by šiel hrať za nás. Podarilo sa. Ing. Pavol Dudáš súhlasil. A už som vedel, že je nás dosť na založenie oddielu. Za zmienku stojí, že v klube je pán Kabzaň 79 ročný vôbec nie najstarší. To ma nesmierne nabudilo optimizmom. Nastala rýchla registrácia hráčov v Bratislave a prihlásenie klubu do štruktúr okresu. To som musel ešte zvládnuť fotenie hráčov do mobilu a odoslanie fotiek do registrácie

mailom, čo sa mi na moju nie príliš veľkú technickú zručnosť, zdal zo začiatku veľký problém. S vybavením oddielu stolmi, raketami šitými na mieru každého hráča, či už obranára alebo útočného hráča alebo všestranného typu hráča, mantinelmi, rozhodcovskými stolíkmi, vhodnými predpísanými lopťičkami, nám pomohla firma Majaby pána Bystričana, medzinárodného rozhodcu a skúseného hráča a organizátora v Ružomberku, ktorému sme vďační aj za množstvo cenných rád. Úžasný človek s veľkým Č. Dokonca nám opravil na vlastné náklady poškodený stôl pri preprave. Veľkú nádej dával príslub Mgr. Lukáša Janičinu učiteľa miestnej školy, ktorý vedie krúžok stolného tenisu, že dodá mladých hráčov do klubu a sám ako jediný doteraz registrovaný hráč prestúpi z Dúbravy do nášho mužstva. Vybudovanie mužstva personálne a technicky paradoxne nebol najväčší problém. Hoci v dnešnej dobe aj to je malý zázrak. Oveľa horší problém bolo prebudovať osvetlenie telocvične aby zodpovedalo aspoň 400 luxom a zatemnenie veľkých a vysokých okien v telocvični. Zohnať dnes elektrikára na takú prácu, najmä keď začal tlačiť čas, sa zdalo takmer nemožné. Všetci majú objednávky aj pol roka dopredu. Na tretí pokus sa podarilo. Ale len príslub. Sama realizácia a čo jej predchádzalo, to bolo odysea na román, ale nielen elektrika aj zatemnenie okien. V sobotu sme mali hrať doma prvý zápas a vo štvrtok prišiel elektrikár pozrieť. Konečne. Svetlá sa mi podarilo pozháňať vo Zvolene. V piatok začal robiť na plošine, ktorú sám objednal. Lešenie odmietol. Vraj nevyhovuje. Mal pravdu. Len to my laici sme nevedeli posúdiť. Iba vďaka Lubomírovi Parížekovi, i nášmu hráčovi, ho dokončil deň pred zápasom. Nemal potrebné šrouby na zavesenie svetiel. Vráť sa vraj do konštrukcie nedá. Luboš priniesol z domu šrouby. Obchody už boli zavreté. Luboš aj s Petrom Kojšom a Filipom Fiačanom na poslednú chvíľu urobili zatemnenie okien. Závesy ušité pani Elenou Štepaniakovou sadli na milimeter. Medzi tým sme už vyjednávali odložiť prvý zápas alebo zohrať ho u súpera. Ale tak sme sa všetci tešili....že to bude doma aj s divákmi, ktorých sme hodne pozvali a aj s našou hymnou oddielu, ktorú som vymyslel. Nakoniec to klaplo. Zázrak či niečo iné? Možno aj preto hoci sme so skúseným súperom z Veternej Poruby prehrali, dosiahli sme pozoruhodné výsledky. Viaceré zápasy boli veľmi tesné a čosi sa podarilo aj vy-

hrať. Všetci sme si vážili, že to nakoniec dopadlo dobre a preto chlapci bojovali ako levy. A veru sa to ukázalo, aj v nasledujúcich zápasoch hoci ešte v Lubeli sme znovu prehrali. Ďalší zápas s Partizánskou Lupčou sme takmer vyhrali, ale aj remízu sme brali ako víťazstvo. A potom prišiel šok. Príjemný. Vedúce mužstvo súťaže Pavlova Ves na nás už nestačila. Víťazstvo 10:8 vojde určite do histórie klubu. Iba štvrtý zápas so skúsenými ligistami a víťazný. Nadšenia nebolo konca. Potom síce prišli znovu prehry, ale to sme už vedeli, že sme na dobrej ceste. Veď len začíname!!! Najmä, keď sa začali sami hlásiť ďalší a ďalší noví hráči. A bolo to vidieť aj na tréningoch. Začalo chodiť viac a viac hráčov, až sme museli kúpiť ďalší stôl. Úžasne povzbudzujúca bola pre mňa obrovská

chuť hráčov sa zlepšovať. Ani som nemal svedomie sám väčšinou trénovať a nechal som hrať perspektívnych a mladších hráčov. Všetko ale nasvedčuje, že o rok môžeme postaviť aj ďalšie mužstvo. Tak si hádam zahrám aj ja, veď to bol aj jeden z mojich cieľov, hýbať sa aj v staršom veku. Hráčov je už 15, čo je viac ako dosť. Vybavenie máme vďaka podpore vynikajúce. Veď tréningovú sieť nemajú ani mnohé oveľa vyššie postavené oddiely. Tak už len veriť, že čoskoro sa skončia pandemické opatrenia a začneme znovu hrať a budeme s radosťou reprezentovať nielen seba, TJ, školu, ale aj našu krásnu obec.

Autor článku: Miloš Hurban

AKO SA NÁM V ŠKOLE DARILO V ROKU 2021

Po Vianociach prvý stupeň nastúpil do školy dňa 8.2.2021 a na druhom stupni sme pokračovali v dištančnom vzdelávaní so štvorhodinovým rozvrhom prostredníctvom platformy TEAMS. Žiakov so ŠVVP sme pozývali do pracovných skupín 5+1, ktoré sa prezenčne vzdelávali s podporou asistentov učiteľa. Druhý stupeň pracoval v uvedenom režime do 19.4.2021. Odvtedy sme sa so žiakmi v prechodnom období, ktoré trvalo tri týždne, zamerali najmä na ich socializáciu a na zvládnutie základného učiva v jednotlivých ročníkoch.

Na doplnenie neprebratých tém sme sa zamerali v letnej škole, ktorú sme pre našich žiakov zorganizovali v termíne od 6.júla do 10.júla 2021. Aktívne sa zapojilo 22 zamestnancov školy (19 pedagógov a 4 zamestnan-

kyne ŠJ), ktorí svojou nadšenou prácou prispeli k úspešnému naplneniu nášho pôvodného cieľa – pestrými aktivitami prispieť k socializácii žiakov takmer 1,5 roka obmedzených v príležitosti každodenných sociálnych kontaktov. Zo 156 žiakov školy sa zapojilo 55.

Zámerom letných škôl bolo poskytnúť deťom možnosť upevnenia si

vedomostí, zručností a spôsobilostí. Mali poskytnúť priestor na zmysluplné využitie času počas letných prázdnin s výchovno-vzdelávacími aktivitami, aby boli pripravení na nasledujúci školský rok po stránke vzdelávacej, socializačnej a výchovnej. Tomu bol prispôsobený aj náš bohatý program. Základom boli zážitkové aktivity na báze Kozmi-

xu pre prvý stupeň a Fenoméno sveta pre druhý stupeň, ktoré absolvovali vo vekovo zmiešaných skupinkách. Malí vyrábali papier, robili prírodovedné pokusy, merali, vážili, opisovali postupy. Starší sa venovali kultúre z rôznych uhlov pohľadu: Ako funguje, ako nás ovplyvňuje, akú má históriu a v čom je jedinečná. Zamýšľali sa nad vlastným kultúrnym správaním, nazreli do kroník školy, spoznávali abecedy sveta, vyzdobili technickú budovu vlastnými grafitmi. Tieto vzdelávacie bloky boli pretkávané výpravami do prírody, k miestnym potôčikom, aby zvládli aj mimoriadne horúce počasie. Popri tom si deti stihli ešte pripraviť na každý večer zaujímavý program, a tak si v utorok mohli zahrať Inkognito, v stredu Milujem Slovensko, vo štvrtok si zahráli mladší spoločenské hry, starší matematický náboj a v piatok si všetci užili Juliáles. V sobotu poobede si mohli rodičia vyzdvihnúť možno trochu unavené, ale určite šťastné deti, ktoré prežili päť dní podnetov k tvorivosti, športov rôznych druhov a množstvo príjemných chvíľ v kruhu priateľov.

Víziu našej školy sa nám darí naplňovať aj vďaka platforme Erasmus+, ktorá poskytuje príležitosti pre medzinárodnú výmenu skúseností škôl. Po prvom projekte Škola hrou sme v

minulom školskom roku aj napriek „koronovým ťažkostiam“ zrealizovali následný projekt Škola nás baví, v rámci ktorého sa piati učitelia zúčastnili týždenných zahraničných štruktúrovaných kurzov podporujúcich profesijný rast pedagógov. Keďže sme školou otvorenou všetkým deťom a chceme každému dieťaťu pomáhať rásť mo-

rálne, emocionálne a intelektuálne, je dôležité spoznávať najnovšie metódy práce rovnako s talentovanými žiakmi ako aj so žiakmi so špecifickými výchovno-vzdelávacími potrebami. Individuálny prístup k dieťaťu si vyžaduje vzdelaných, trpezlivých a optimisticky naladených pedagógov. Medzinárodné skúsenosti si nadobúdajú aj žiaci, a to v rámci eTwinning - programu. Piatačky a deviatačky spolu s inými českými a slovenskými školami sa venujú téme Vianoc. Šiestaci sa spolu s Pražskou školou venujú literatúre, siedmáci rozvíjajú mediálnu gramotnosť s poľskými partnermi a deviataci si rozšíria svoje vedomosti o Slovensku a Česku ako o dvoch blízkyh slovanských krajinách. Tieto aktivity majú medzipredmetový charakter, ktorý núti mladých ľudí prepájať jednotlivé skutočnosti a chápať veci globálne. Okrem nadobudnutých zručností si vytvoria aj priateľstvá so

zahraničnými rovesníkmi, v komunikácii s ktorými môžu využiť aj anglický jazyk.

V ostatných rokoch spôsobujú veľký rozruch v pozitívnom slova zmysle micro:bity. V rámci projektu Digitálna generácia - Telekom pri nadácii Pontis sme zakúpili špeciálne programovacie sady micro:bitov pre lepšiu a atraktívnejšiu výučbu informatiky a informačných technológií. Cieľom tohto projektu bolo sprístupniť žiakom druhého stupňa základných škôl hrovou, zaujímavou a interaktívnou formou svet digitálnych technológií a programovania práve prostredníctvom micro:bitov. Deti sa majú naučiť s nimi pracovať zmysluplne, skúmať ich, objavovať, vyjadrovať myšlienky a tvoriť. Žiaci 5.-9. ročníka sa počas aktivít na hodinách informatiky oboznámili s programovateľným hardvérom micro:bit. So staršími žiakmi (6.-9. ročník) sme zrealizovali aj náročnejšie projekty

s prepojením na riešenie každodenných problémov. Išlo o tímovú prácu, v ktorej žiaci uplatnili svoj tvorivý potenciál. Na záver svoje najlepšie projekty odprezentovali pred ostatnými žiakmi školy. Najväčší úspech zožali projekty napr. koleso šťastia, hra horúci drôt, autíčko na ovládanie, klavír, svetelné a zvukové hračky, led osvetlenie na ovládanie a iné. Radosť nám urobil postupujúci projekt Karola

Kostolného zo 7. triedy, ktorý bol v medzinárodnej súťaži robotov pod názvom Trenčiansky robotický deň ocenený v kategórii Freestyle 1. miestom a zároveň mu bol udelený diplom za súťažný model s inovatívnymi a kreatívnymi prvkami konštrukcie.

V septembri sme sa znova s chuťou

pusťli do prezenčného vzdelávania a snažili sme sa rešpektovať pravidlá a maximálne dodržiavať hygienické opatrenia, aby sme vydržali čo najdlhšie. Bohužiaľ, napriek snahe všetkých druhý stupeň z rozhodnutia vlády od 13.12.2021 prešiel na dištančné vzdelávanie a 20. decembra nastupujú všetci

žiaci na vianočné prázdniny.

Veríme, že sa 10. januára 2021 opäť stretne všetci v škole zdraví, plní optimizmu a chuti do učenia.

Všetkým ľuďom dobrej vôle prajeme krásne Vianoce, veselý Silvester a správne vykročenie do nového roku 2022.

„TRADIČNE, NETRADIČNE A MODERNE...“

365 dní. Deň za dňom, týždeň za týždňom a mesiac za mesiacom pomaly prechádzajú a uzatvárajú aj rok 2021. Rok, v ktorom sa navonok môže zdať, že zastal čas, no nie je to celkom tak. Aj napriek tomu sa v jednotriednej MŠ v Kvačanoch s 23 deťmi toho stihlo viac ako dosť.

Školský vzdelávací program s názvom „Usilovné mravčeky na ceste za poznáním“, ktorý vychádza z aktuálne platného štátneho vzdelávacieho programu, ponúka našim mravčekom všestranný (kognitívny, emocionálny a psychomotorický) rozvoj osobnosti dieťaťa. Poskytuje základ pre výchovu a vzdelávanie detí vo veku od 2 do 6 rokov. Alfou a omegou programu je environmentálna a prosociálna výchova.

va a vzdelávanie, ktoré sú napĺňané prostredníctvom hier a hrových činností. Riadime sa heslom: „Všetci sme tu kamaráti, všetci sa tu máme radi!“

Priama účasť rodičov na školských akciách musela byť rovnako aj v tomto období značne obmedzená. No ani to nás neodradilo od toho, aby sme naplno rozvíjali talenty detí v speve, tanci, recitovaní, či tvorivosti a zručnosti pri vyrábaní darčiekov pre svojich najbližších. Veru. Ešteže máme tie technológie. Vystúpenia detí sme zverejnili na sociálnej sieti, aby sa rovnako s nami mohli tešiť aj rodičia našich malých mravčekov. Aj keď len na dialku, no za to, opakovane.

Zapojenie sa do projektu „Múdre hranie“, škôlke prinieslo finančnú odmenu v hodnote 500€. Jedna časť bola použitá na kúpu detských rozprávkových kníh a encyklopédií, ktoré si deti majú možnosť prezerat' v našom novom knižnom kútiku.

Druhá časť bola investovaná do magnetického lega rozvíjajúceho u detí konštruktívne myslenie, tvorivosť a jemnú motoriku.

Prekvapením ku „Dňu detí“ bol drevený domček, ktorý deti využívajú najmä na úlohové hry „na niečo/niekoľko“. Tento deň sme pomenovali ako „Šmolkovský deň detí“, kde 24 malých Šmolkov absolvovalo športové súťaže, vyskákalo sa na skákacom hrade, aj si zatancovalo na detské hity pod holým nebom.

Na konci júna sme sa rozlúčili so 4 predškôlkami. Rozlúčková noc v škôlke bola plná zábavy, ktorú sprevádzalo opekánie, hľadanie pokladu podmienené úlohami, pri ktorých si predškôláci precvičili myslenie aj svaly. Úlohy overili ich všeobecné vedomosti, schopnosti aj zručnosti v rýchlosti, vytrvalosti, sile aj pozornosti. Odmenou bol zakopaný poklad, ktorý sa predškôlkom podarilo nájsť. Večer sme zakončili kinom pred interaktívnou tabuľou a sladkými sňami v škôlkárskych postielkach.

Posledný deň pred začiatkom prázdnin sme si vyskúšali spanie vonku, ktoré bolo pre mnohých veľkým zážitkom.

Práca v záhradke nám priniesla svoje ovocie, resp. aj zeleninu. Odmenou pre nás boli vlastnoručne vypestované paradajky, papriky, hrach, mrkva, kaleráb aj sladké jahôdky, z ktorých nám ešte teraz tečú slinky.

V septembri sme prijali 3 nové detičky, ktoré sa rýchlo stali členmi nášho mravčieho tímu.

„Deň chôdze“ sme oslávili vychádzkou na miestny kopec, kde sme si dopl-

nili sily občerstvením a s výhľadom na naše krásne hory.

Úžasným prekvapením bola rekonštrukcia dolnej umyvárky, za ktorú vďačíme K. a E. Kojšovým, ako aj všetkým členom obecného zastupiteľstva a šikovným ockom našich detí, ktorí prispeli svojim časom a šikovnými rukami pri zvelaďovaní našej materskej školy.

V októbri – „Mesiac úcty k starším“, sme venovali pozornosť prípravám programu pre našich starých rodičov, babky, dedkov. V rámci akcie „jesenné potvorky“ by sme chceli vyjadriť vďaku šikovným rodičom, ktorí svojimi výtvormi vyzdobili vchod do MŠ. Vyrezávané tekvice, gaštany, ale aj iné papierové výrobky potešili oči nejedného návštevníka či okoloidúceho.

V mesiacoch november a december sme pokračovali zvelaďovaním interiéru MŠ vytvorením herne, ktorá pozostáva z rôznych hracích kútikov: knižný kútik, kútik domácnosti (varenie, starostlivosť o bábiky), pohybový kútik (stroje na cvičenie, športové náčinie), konštrukčný kútik (lego, kocky, stavebnice), kútik logických hier, kútik na experimentovanie (mikroskop, lupa,

magnety), výtvarný a pracovný kútik (výtvarné pomôcky – vodové a temperové farby, fixy, pastelky, nožnice, lepidlo, plastelína), hudobný kútik (rytmické nástroje, klavír) a dopravný kútik (značky, koberec s cestičkami, autá).

Svoju pozornosť si zaslúžila aj jedáleň, ktorú sme ozdobili textilnými nálepkami pripomínajúcimi les.

December sme tradične začali s otváraním adventného kalendára a odpočítavaním dní do Vianoc. V balíčku nás čakala buď sladká odmena alebo úloha. Nezapadol na nás ani Mikuláš, ktorému s balíčkami pomohli pani predavačky v Coop Jednote v Kvačanoch. Deti si pripravili pásmo básní a piesní na tému „Vo vianočnej pekárni“, ktorá skutočnou vôňou medovníkov potešila všetky naše zmysly a naplnila brušká.

Jedno pranie posielame aj Vám!

*Už sú tu opäť
dni vianočné,
do sveta hlásia
zvony polnočné...*

*V tomto čase zázračnom
prajeme vám
veľa lásky a pohody
pri stole spoločnom.*

*Nech sa vám pod stromčekom
splnia vaše sny
a majte len samé
krásne a šťastné dni.*

*Veselé Vianoce
a šťastný nový rok
vám želajú,
pani učiteľky a detičky
z MŠ Kvačany*

kolektív MŠ Kvačany

